

TRÆNA ARCTIC FISHING

AVONTUURLIJKE BESTEMMING!

Tekst: Arnout Terlouw, foto's: Arnout Terlouw & friends

De Træna archipel in de provincie Nordland ligt precies op de poolcirkel. De kleine, geïsoleerde eilandengroep ligt zo'n 50 kilometer uit de kust, zuidwestelijk van Bodø, direct aan open zee. Een uitdagende bestemming in alle opzichten! Afgelopen september reisde ik samen met een groep vrienden af naar Træna Arctic Fishing, een klein topviskamp gelegen op het eilandje Selvær. Er zijn bestemmingen waar je makkelijker kunt komen, maar dat maakt deze plek, naast de unieke ligging, extra bijzonder...

Alleen op de wereld...

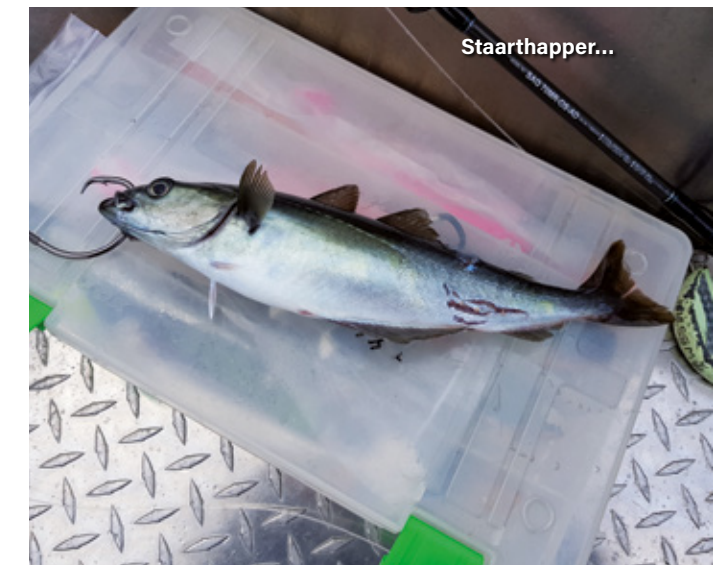
De veerterminal in Bodø.

De honger naar vis moest nog voor vertrek gestild worden!

Ongelooflijk hoeveel aasvis er overal op de ondieptes zit.

Staarthapper...

De archipel bestaat uit meer dan 400 eilanden, eilandjes en scheren, ongeveer evenveel als het aantal mensen dat op de eilanden woont. Het hoofdeiland is Husøy, maar er wonen ook bewoners op Sanna, Sørsandøya en Selvær, een heel klein eiland met ongeveer 50 inwoners (in de zomer) en ligt zo ver weg als je kunt komen en is zonder twijfel een van de meest afgelegen

visstekken in Noorwegen. Omgeven door talloze ondieptes, geulen en rotsilandjes, grenzend aan diep water heb je een scala aan visstekken binnen handbereik; op nog 20-30 minuten varen zit je op open water, of je nu naar het noorden, westen, zuiden of oosten vaart. Kortom, een unieke ligging zo ver op de oceaan, voor gelukszoekers die het op heilbot, kabeljauw, koolvis, pollak, maar ook op leng en roodbaars hebben voorzien

VISDRANG!

Maar voor het zover is, hebben we nog wel even te gaan. Træna is alleen per boot bereikbaar, in ons geval op 6 uur varen van Bodø met de Express veerboot (Hurtigbåten), inclusief drie keer overstappen (een keer extra omdat net de winter dienstregeling is ingegaan). Overhopen is een eigenlijk een betere term, want dat is hier in Noorwegen top geregeld. Je komt aan, spullen van de boot (al dan niet met hulp) en voor je het in de gaten hebt komt de andere veerboot al aangevaren en ben je weer op weg. Al met al

een prachtige tocht die de visdrang alleen maar groter maakt! Visdrang die we voor vertrek al even in de haven van Bodø een klein beetje hadden gestild, we konden het niet laten!

In het donker komen we bij de pier aan op Selvaer waar Marlieke, onze Nederlandse (!) host, ons al staat op te wachten. Vijf minuten later zitten we met al onze spullen in de camperbus en twee minuten later arriveren we bij onze gloednieuwe accommodatie. Weliswaar met één visbox minder dan gepland, die is helaas in Amsterdam blijven staan en zal over een paar dagen nagebracht worden... ook dus helemaal met de veerboot! Maar dat kan de pret niet drukken, al is Wijbrand, onze 'chef de cuisine' daar helemaal niet blij mee. In die visbox zaten geen visspullen, maar wel allerlei kookattributen en 'onmisbare' ingrediënten. Gelukkig is Marlieke al zo lief geweest om een en ander voor ons in te slaan, dus dat zit wel goed voor de komende dagen. Bovendien is er ook nog een kleine supermarkt op loopafstand.

HET NOORDEN

De volgende morgen zijn we vroeg op en na wat instructies over de boten, benzine en veiligheid gaan we snel het ruime sop op in de 22 ft Kværnø boten met 115 pk erachter. De weersvoorspelling voor de komende dagen ziet er goed uit, met niet al teveel wind, maar dat geldt

niet voor de laatste dagen. We moeten er nu van profiteren! We hebben besloten om eerst naar wat ondiepe plateaus te varen in het noorden, grenzend aan dieper water. Binnen een kwartier komen we al op de eerste stekken aan met dieptes van 20-30 meter met een paar ondiepere punten. Als we daar aankomen zien

we het scherm van de visvinder meteen vollopen met wolken aasvis. Verenpaternosters overboord en binnen 10 minuten hebben we genoeg kleine koolvissen voor de hele dag. Dat heb ik weleens anders meegemaakt! Met zoveel aasvis in de buurt zou je denken dat de grotere rovers niet ver weg kunnen zijn... maar dat blijkt tegen te vallen. De eerste driften gebeurt er weinig. Zowel op kunstaas als de aasvissen. Dan maar even kijken op de rand naar dieper water, maar gek genoeg zien we daar een leeg scherm. Datzelfde herhaalt zich op diverse andere stekken. Het hele gebied ruikt naar heilbot met mooie zandplaten en geulen tussen de talrijke eilandjes. Potentiële stekken in overvloed! Uiteindelijk levert een lange drift tussen twee eilanden de eerste aanbeten op van een wat beter slag vissen, waaronder ook de eerste twee heilbotjes. Frappant, overal waar we over de ondieptes driften komen we aasvis tegen, bizar!

BIZAR GEVECHT

De dagen erop verkennen we het noordelijk gedeelte verder en krijgen

Maarten met een gulzige kabeljauw.

Het belooft een mooie dag te worden...

Ruig en afgelegen...

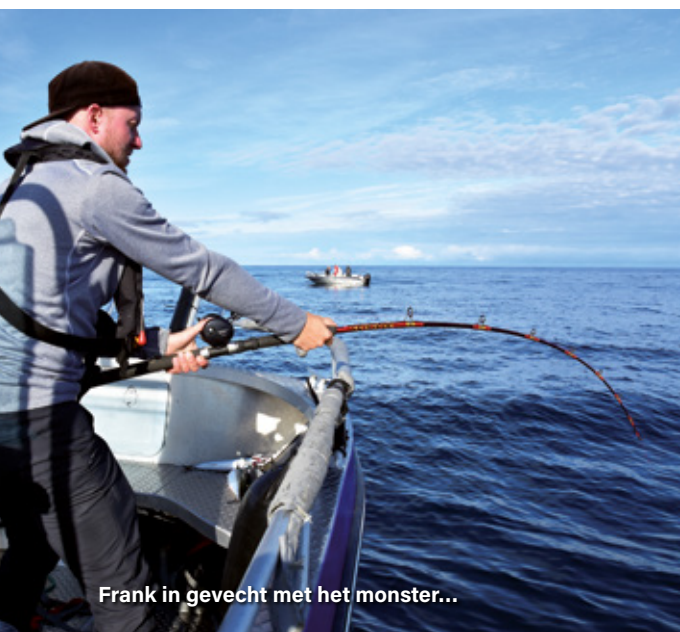

Direct grenzend aan open water; binnen 20-25 minuten zit je op de verste stekken!

de meeste actie aan de noordoostpunt op een iets diepere plaat van zo'n 50 meter, grenzend aan diep water, waar we mooie lange driften kunnen maken. De meeste aanbeten komen op de aasvissen. Wel maken we nog een hectisch uurtje mee als we tegen het einde van de dag een klein, ondiep plaatje naast een eilandje afdriften en kort achter elkaar meerder aanbeten krijgen van (meest kleine) heilbotten op onze

shads, sommige vlak onder de boot. Zeker 10 aanbeten, maar slechts twee vissen in de boot... Meest bizarre wat we meemaken is een dril van 2 uur! Terwijl we over 40-50 meter driften krijgt Frank, onze Noorwegen rookie, een goede aanbeet op een aasvis en de vis neemt gelijk wildkopschuddend behoorlijk wat lijn. Dan ineens gaat de vis lopen mokken en hangt zwaar in de hengel zonder nog echt veel

te doen en Frank krijgt de vis nog nauwelijks in beweging. Een garage-deur die nog niet door heeft dat hij toch echt gehaakt is? Daar lijkt het veel op. Heel af en toe wat beweging terwijl we langzaam maar zeker richting de rand en er overheen gaan waar we uiteindelijk boven 90 meter water belanden. Wat moet dit zijn? Frank zijn armen beginnen te verzuren en ik help hem zo goed als kwaad om enkele meters lijn terug

Frank in gevecht met het monster...

Het zal toch niet?

Deze kwam wel in de boot.

Een illusie armer... maar toch een heilbot rijker!

te winnen. Na een uur zijn we nog geen steek verder, wat moet dit zijn? Nog een half uur later, na eindelijk weer 10-20 meter te hebben gewonnen en we rond de 70 meter zitten, komen de anderen even kijken. Is het geen net wordt er gevraagd? Ik vertel ze dat we de vis op zo'n 45 meter diep gehaakt hebben en al richting de 90 meter op sleeptouw zijn genomen... De twijfel begint wel toe te nemen, want beweging

hebben we eigenlijk al een heel tijdje niet meer gevoeld. Na bijna 2 uur komt een beroepsvisser aanvaren en begint op 100 meter afstand zijn net binnen te halen... en komt steeds dichterbij. En ja hoor, hij haalt zijn net naar boven, met daarin een heilbot van 20 kg... 'onze' heilbot! Hoe dan? Helemaal gesloopt zijn we... en een illusie armer. Als troost krijgen we nog wel de heilbot mee, bizar verhaal!

HET ZUIDEN

Opvallend is dat we redelijk wat lengen op relatief ondiep water tot 50 meter vangen. Op aasvis maar ook op onze shads. Geen monsters zoals ze die hier soms op heel diep water van-

Wijbrand met zijn recordlom.

Verrassend veel lengen op relatief ondiep water.

gen, maar toch mooie vissen van over de meter lang. Opvallend is ook dat wij, op een paar verdwaalde vissen na dan, vrijwel nergens concentraties met grotere kabeljauwen en dikke koolvissen tegenkomen. En die worden hier wel degelijk gevangen! Ook niet op dieper water aan de randen van de ondieptes en verder op open zee. Wij zijn niet de enige, want ook de beroepsvissers kunnen ze niet vinden, zo krijgen we later te horen. Een geluk bij een ongeluk, de weersvoorspelling naar het einde toe wordt steeds beter en ieder heeft al een paar heilbotten gevangen, maar het zijn voornamelijk kleinere vissen. Omdat de windvoorspelling gunstig is, besluiten we de laatste twee dagen naar het zuiden te gaan. Een heel interessant

gebied met grote, ondiepe platen en een paar (onderwater) eilanden, precies tussen twee diepe troggen in waar het aan een kant zelfs naar 400 meter afloopt. Dat ruikt naar grote vissen, niet zo verwonderlijk dat dat gebied bekend staat als topheilbotstek. Ondertussen is wel duidelijk geworden dat de heilbotten niet de boot in springen en dat er gewerkt moet worden voor elke vis. Dat wordt af en toe beloond met een kleinere heilbot tot 120 cm al lukt het Maarten om een vis van rond 150 cm naast de boot te brengen op zijn spinstok die helaas jammerlijk tijdens het gaffen wordt verspeeld. De grijns van Maarten is er niet minder om als hij het relaas vertelt. Weer op zijn favoriete shadje; een 18 cm Svartzonker McPike.

Voor de gerichte visserij op pollak moeten we nog een keer terug.

Lange driften in het zuiden; we hebben het rijk alleen!

Lachende gezichten!

HEILBOT - FINESSE FISHING XH

Juul Steyn: "Deze trip bevestigde dat er bij het vissen op heilbot maar één vaste regel is: er zijn geen vaste regels. In grote lijnen komt de visserij erop neer dat je met shads over plateaus van 10 tot 50 meter diep vist, waarbij het kunstaas meestal dicht bij de bodem gegrepen wordt. In die zin lijkt het wel een beetje op snoekbaarzen met shads, mijn 'thuisvisserij' zeg maar. En net zoals bij het vissen op snoekbaars, zijn het bij het heilbotvissen de uitzonderingen op de regel die het zo interessant maken. Blijven zoeken, poeren en klooiën tot je de sleutel gevonden hebt.

Natuurlijk hebben we zo onze voorkeuren ontwikkeld. Werpen met 'bulky' softbaits van 20 tot 25 cm en flinke hamerstaarten was altijd favoriet; Illex Dexter, Gunki G'bump, Berkley Giant Ripple Shad, dat soort werk. Stingerhaken halverwege de staart lieten we daarbij achterwege omdat deze voor ongewilde bijvangst van kabeljauw zorgden. Maar nu is alles anders: grote kabeljauw zit er dit jaar nauwelijks en de heilbot - die er volgens de laatste berichten wel degelijk is - negeert ons kunstaas volledig. En dan begint het bij mij te jeuken. Er moet een manier zijn om die botten over de streep te trekken.

Driften met dikke cutbaits als de Halibandit? Niks. Super heftige kleuren met UV erin? Nakkes. Een reepje vis erbij? Nada. Kleiner kunstaas? Bam! Dat is het! En dan kom je erachter dat je eigenlijk helemaal niet zoveel kleinere shads bij je hebt...

STAARTBIJTERS

Als ik alle grote, dikke baits links laat liggen, blijft er een schamel hoopje kleinere en slankere softbaits over. Maar wel een hoopje waar ik alle vertrouwen in heb: The Boss shads, een paar Shocktails (beide van Spro) en een zootje Sandeels van Savage Gear. Zodra de stroming en wind het toelaten, verruil ik de 4-oz koppen voor 3-oz om het aas zo traag mogelijk vlak boven de bodem binnen te kunnen vissen. Niet lang na deze tactische wissel komen de eerste heilbotjes tot ca 10 kilo aan boord. Maarten doet goede zaken met de 18 cm Svartzonker McPike (superzachte bait met heftige staartactie) en mijn favoriet voor deze trip is de Spro Shocktail met makreelprint. Ik weet niet waarom, maar een aanbeet van een heilbot op zo'n typisch snoekaasje geeft gewoon een extra kick. Maar ik ben er nog niet, want elke dag wordt er wel een staart afgebeten zonder dat de vis blijft hangen. Een stinger blijkt de finishing touch: de dagen daarna vang ik nog een aantal mooie vissen op deze hulphaak. Het venijn zat uiteindelijk letterlijk in de staart.

Blijven zoeken, poeren en klooiën tot je de sleutel gevonden hebt.

Staarthappers...

VISTIJD MAXIMALISEREN

Ook de aasvoering - de manier waarop je het kunstaas binnenvist en de actie die je het geeft - blijkt een punt van aandacht. Hoe langer je het kunstaas bij de bodem houdt, hoe langer het zich 'de heilbotzone' bevindt. Vooral wanneer de vis weinig actief is, zoals bij ons beslist het geval was, moet je het aas echt voor de bek van een luierende vis langs trekken om een aanbeet uit te lokken. Dit doe je door het aas in het verlengde van de driftrichting te werpen zodat de boot richting het kunstaas drift. Laat het met geopende beugel naar de bodem zakken en draai het zo langzaam binnen dat het aasje vlak boven de bodem naar je toe zwemt. Pas op het laatste - vlak bij de boot dus - haal je het kunstaas naar boven. Het is opvallend hoe vaak je precies op dat moment een aanbeet krijgt. Die heilbotten hebben het kunstaas dus al een hele tijd gevolgd om pas toe te slaan wanneer je het plotseling recht omhoog trekt. Het zijn al deze details bij elkaar die het vissen op heilbot ook dit jaar weer tot een heerlijke uitdaging maakte. Ik noem het niet voor niets XH finesse vissen."

Daar vissen we ook de laatste dag mee op een prachtig zetje. In Noorwegen kan de weersvoorspelling per dag, per uur veranderen... We komen eindelijk ook wat betere koolvissen tegen, die kortstondig voor het nodige venijn zorgen, een enkele mooie pollak en weten de week af te sluiten met 19 heilbotten, maar we hebben zeker twee, drie keer zoveel aanbeten gemist. Staartbijters, volgers, lossers en niet alleen op kunstaas. Ik kan me niet aan het gevoel onttrekken dat er hier veel en veel meer te halen valt en wat dat betreft zou ik graag nog een week blijven, of nog een keer terugkomen. Het is een uniek gebied met ongekende mogelijkheden

en binnen 25-30 minuten zit je overal op de beste stekken - op ondieptes of op open zee. Of je nu maar het noorden, zuiden, westen of oosten gaat. Dat maakt dat je hier altijd wel kunt vissen, zelfs met behoorlijk veel wind.. en dat zo ver uit de kust. Voor dikke pollakken hoeft je zeker niet ver weg, stekken genoeg. Voor vertrek zag ik nog een foto van een pollak van 112 cm en 10.5 kg, dat is misschien iets voor een volgende keer. Nu lag de focus toch weer op heilbot, altijd die droom van een garagedeur van 2 m+! En het mooie... we hebben de hele week geen enkele andere sportvisboot gezien in dit uitgestrekte gebied, ongekend! ■

Heilbot? Nee een dikke, verdwaalde megakabeljauw voor Wijbrand!

HOE ER TE KOMEN?

Makkelijkst is om te vliegen naar Bodø en daar de Express boot (Hurtigbåten) te nemen die om 16.00 uur vertrekt en dan ben je via Onøy 6 uur later op de plaats van bestemming. Je kan tickets aan de balie kopen in de veerbootterminal in Bodø (of eventueel op de veerboot zelf) met bestemming Selvær, wat het eindpunt is. Met recht een beetje het einde van de wereld... Op de Express boot gaan geen auto's mee, dat kan wel met een andere veerboot. Je kunt ook online kijken op de 'travel planner' van www.nordland.no en zoek dan naar 'Sentrumsterminalen Bodø' (boat) en 'Selvær hurtigbåtkai'.

Prachtige tocht!

Kijk voor meer info over Træna Arctic Fishing op de website van DinTur: www.dintur.no of www.dintur.de of scan de QR-code.

